

N:o 34.

Af herr **Söderberg**, om åtskiljande af nu förenade kamrers- och kassörstjänster vid åtskilliga riksbankens afdelningskontor.

Under en följd af år hafva inom Riksdagen yppats stridiga meningar angående lämpligheten af riksbankens utvidgning genom afdelningskontors inrättande i landsorten. Nu mera synas stridigheterna i berörda hänseende hafva bragts till ända derigenom, att den uppfattning, enligt hvilken en utvidgning af riksbanken i angifna riktning vore för landets utveckling synnerligt gagnelig, tillvunnit sig erkännande och afgått med fullständig seger.

Såsom en konsekvens häraf torde inom en icke särdeles lång tidrymd afdelningskontor af riksbanken vara i allmänhet upprättade inom rikets alla län. För den skull ligger det magt uppå att tillse, det organisationen af redan befintliga och snart blifvande kontor blifver på bästa möjliga sätt genomförd. Åtskilliga önskningsmål, som förtjena att beaktas, kunna emellertid i fråga om organisationen framställas. Beträffande de mindre afdelningskontoren, der endast två å tre ordinarie tjänstemän, förutom ombudsmannen, äro anställda, har fördelningen af göromålen icke blifvit rätt väl afpassad. Såsom helt naturligt är, inverkar detta menligt på den trygghet, som måste vara utmärkande för en riktigt ordnad bankverksamhet. De bestämmelser, som äro gifna angående kontrollen, blifva icke heller fullt effektiva, om ock dess bättre någon förlust för riksbanken hittills icke inträffat.

Att en förening hos en och samma person af de göromål, som enligt sakens natur tillkomma kamrerare- och kassörstjänsterna, icke kan vara särdeles ändamålsenlig bör utan svårighet kunna inses. Kam-

reraren har nemligen att, bland annat, under expeditionstiden mottaga lånehandlingar, besvara förfrågningar och meddela upplysningar rörande låneärenden. Kassören åter skall samtidigt betjena allmänheten med att utan tidsutdrägt dels mottaga insättningar, dels verkställa utbetalningar. Att han derunder skall kunna af andra tjänsteärenden kallas bort ifrån kassagöromålen är i hög grad olämpligt. Olämpligheten häraf ökas, i samma mån omsättningen tillväxer och rörelsen blir liffigare.

Redan år 1888 rigtades uppmärksamheten på önskvärdheten af kamrers- och kassörstjänsternas åtskiljande, i det en motion n:o 42 i sådant syfte då väcktes inom Första Kammaren. Förleden riksdag afgåfvos angående samma sak två lika lydande motioner, en i hvardera kammaren (nemligen n:o 39 i Första Kammaren och n:o 120 i Andra Kammaren).

I sitt utlåtande n:o 11 afstyrkte visserligen bankoutskottet de båda motionerna, hufvudsakligen därför, att den föreslagna ändringen, om än förtjent af ganska stort afseende, syntes kunna utan olägenhet uppskjutas. Då det emellertid är allt annat än ändamålsenligt att fortfarande bibehålla föreningen af två tjänster, hvilka omfatta göromål, som i afseende på arten och beskaffenheten icke kunna med vederbörlig omsorg och full trygghet samtidigt handhafvas, så vill det synas, som skulle alla skäl tala för, att en ändring vidtages ju förr desto hellre.

På grund af hvad sålunda anfördt blifvit, tillåter jag mig vördsamast hemställa,

att kamrers- och kassörstjänsterna vid de riksbankens afdelningskontor, der nämnda befattningar äro förenade, måtte åtskiljas samt tjänsterna vid dessa kontor så ordnas, som den föreslagna förändringen föranleder.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1897.

P. M. Söderberg.
